

Landelijke Klachtencommissie voor het openbaar en het algemeen toegankelijk onderwijs

(mr. J.P.L.C. Dijkgraaf, drs. D. Duyvis, R.C.A. Wilcke)

Uitspraaknr. 01.133

Datum:

5 maart 2002

Onvoldoende bieden van een veilige leeromgeving aan en onvoldoende begeleiding van leerachterstand van een leerling; klacht deels gegrond; primair onderwijs.

De klacht

De ouders klagen erover dat de directie van de school onvoldoende zorg heeft gedragen voor het creëren van een veilig klimaat op school waardoor het mogelijk werd dat hun zoon door andere leerlingen gepest werd. Ook klagen zij erover dat hun zoon onder verantwoordelijkheid van de directie geen passend aanbod van leerstof heeft gekregen. Zij wijzen er daarbij op dat hun zoon een forse rekenachterstand heeft, tevens hoogbegaafd is en dat een door hen ingeschakelde RT-leerkracht voor het oplossen van deze problemen handvatten heeft aangeboden die de school niet heeft opgepakt. Tenslotte klagen zij erover dat de directie hun zoon apart op de gang heeft gezet en hem sindsdien te weinig leerstof heeft aangeboden, dat de directie de verantwoordelijkheid voor een incident tussen de gymleerkracht en hun zoon ten onrechte volledig bij hun zoon heeft gelegd. De school heeft de klacht weersproken.

De visie van de klager

1. Veiligheid

De ouders vertellen dat hun zoon sinds het einde van het schooljaar gepest is door medeleerlingen. Hij is één keer in de klas gepest, verder speelde het pesten zich af in de kleedkamer van het gymnastieklokaal. Het voorval in de klas is door de toenmalige leerkracht goed opgepakt. In de kleedkamer is dat niet het geval geweest omdat daar geen toezicht gehouden werd. Zij hebben het pesten meerdere keren bij de leerkracht gemeld en ook hebben zij aangedrongen op toezicht in de kleedkamer. Pas nadat zich incidenten hadden voorgedaan waar hun zoon bij betrokken was, is dat toezicht er ook gekomen.

Tot voor kort gebruikte hun zoon het medicijn Ritalin. Sinds hij daarmee gestopt is, reageert hij anders op emotionele prikkels. Zijn reactie op het pestgedrag van zijn medeleerlingen was daardoor heftiger dan voorheen. Dat gold ook voor zijn reacties op de onrechtvaardige behandeling door de leerkrachten bij de incidenten tijdens en na de gymlessen.

Na het eerste voorval heeft de directie in de groep het onderwerp pesten aan de orde gesteld. De vader was daarbij aanwezig. Over zijn zoon is aan de andere leerlingen verteld dat hij vaak nogal onrustig is. Hij zit dan bijvoorbeeld met zijn pen op de bank te tikken of aan andere kinderen te frummelen. Aan de andere leerlingen is daarvoor begrip gevraagd. Ook is aan de orde geweest dat eventuele problemen opgelost dienden te worden door tussenkomst van de leerkracht. Over deze aanpak van het incident waren de ouders tevreden.

De ouders vinden dat veiligheid in hun ogen niet alleen de afwezigheid van gevaar betekent, maar dat het ook een gevoel weergeeft. Zij verwijten de school dat deze er niet voor gezorgd

heeft dat hun zoon zich ook in de kleedkamer van de gymzaal veilig voelde. Daarnaast achten zij het onveilig in de zin van gevaarlijk om deze groep kinderen zich zonder toezicht te laten verkleeden voor de gymles.

Bij het tweede incident kwam de jongen met zijn gymkleren nog aan helemaal overstuurd thuis. Hij voelde zich zeer onrechtvaardig behandeld door de gymleraar omdat hij als enige de schuld kreeg van onrust in de groep. De ouders is in het daaropvolgende telefonische contact te kennen gegeven dat de jongen zijn excuses aan de leerkracht diende aan te bieden voordat hij op school weer gewoon mee kon doen. Daarmee zijn de ouders niet akkoord gegaan omdat dat zou betekenen dat zij hem zouden laten vallen, waardoor zijn veiligheidsgevoel nog meer geweld zou zijn aangedaan.

Vervolgens hebben de ouders een gesprek gevoerd met een vertegenwoordiger van het bevoegd gezag en de ambtenaar leerplichtzaken. Dat gesprek heeft geresulteerd in een time-out, hetgeen wil zeggen dat hun zoon in afwachting van een oplossing van de gerezen problemen niet naar school zou gaan. Hoewel de ouders steeds tot overleg bereid zijn geweest, is dat niet gevoerd. Zij wijzen erop dat noch de school, noch het bevoegd gezag de excuses van hun zoon als voorwaarde voor terugkeer naar school ooit van tafel heeft gehaald. Daardoor legden zij een verantwoordelijkheid voor het oplossen van de problemen bij hun zoon. Dat had uit pedagogisch oogpunt nooit mogen gebeuren.

De dag na de herfstvakantie, is de jongen weer naar school gegaan. Het leek de ouders een goed moment om zijn afwezigheid van school te laten eindigen. De directeur heeft hem evenwel uit de klas gehaald en hem gezegd dat hij in afwachting van een oplossing van de problemen alleen en op de gang moest werken. Ook mocht hij, volgens haar met het oog op zijn eigen veiligheid, niet tegelijkertijd met de andere kinderen buiten spelen. Omdat de jongen zich in die situatie op school helemaal niet veilig meer kon voelen, hebben de ouders hem vanaf dat moment thuis gehouden.

De ouders zijn op zoek zijn naar een andere school, maar dit valt niet mee. Dat het bevoegd gezag in een brief geadviseerd heeft om een school buiten het onder zijn gezag vallende openbare onderwijs te zoeken, heeft het vinden van een andere school niet vergemakkelijkt.

2. Aanbod van leerstof

Volgens de ouders is de jongen hoogbegaafd en heeft hij van het begin van zijn schoolloopbaan af problemen met rekenen. Ook bij een test die werd afgenomen toen hij op de huidige basisschool kwam, bleek dat hij achterstand op rekengebied had. Sindsdien is die achterstand alleen maar toegenomen.

De ouders hebben hem daarna opnieuw een test laten afnemen. Dat gebeurde bij een remedial teacher. Zij stelde vast dat de jongen een beelddenker is, wat gevolgen heeft voor de manier waarop rekenonderwijs dient te worden aangeboden. Zij heeft een aantal aanwijzingen gegeven over de manier waarop de school de rekenstof aan kon aanbieden. Ook was ze bereid om een en ander op school toe te komen lichten, maar daarvoor bleek teleurstellend weinig belangstelling te bestaan. De ouders hadden verwacht het hele schoolteam een dienst te kunnen bewijzen door de remedial teacher een toelichting over beelddenken in relatie tot het rekenonderwijs te laten verzorgen. Uiteindelijk bleken echter alleen de groepsleerkracht en de directrice bereid om met haar over het rekenonderwijs aan de jongen van gedachten te wisselen.

De ouders hebben met de school afgesproken dat hun zoon na de zomervakantie een opfriscursus rekenen bij de remedial teacher zou gaan volgen. Dat is ook in gang gezet: twee keer per week ging hij een ochtend onder schooltijd naar haar toe. In deze periode is door de school nooit geïnformeerd naar de vorderingen. Ook heeft school geen contact met de remedial teacher gezocht om te overleggen hoe het onderwijs na de opfriscursus ter hand genomen zou moeten worden.

Volgens de ouders is er gedurende de opfriscursus op school helemaal geen rekenstof aan hun zoon aangeboden met uitzondering van een toets die hij zes weken voor zich had zonder er verder iets mee te kunnen omdat deze te moeilijk voor hem was. Omdat hij voor taal alleen herhalingsstof van het jaar daarvoor kreeg aangeboden had hij een groot gedeelte van de dag niets te doen. De ouders vinden het niet zo gek dat een kind dat zich verveelt lastig gedrag gaat vertonen, zeker als hij ook nog eens gepest wordt.

Het verbaast hen dat er ondanks herhaald aandringen nooit handelingsplannen voor het aan te bieden onderwijs zijn opgesteld.

Toen de jongen na het tweede incident thuis bleef, hebben de ouders er op aangedrongen dat hem leerstof werd aangeboden die hij thuis kon maken. Dit heeft aanvankelijk slechts mondjesmaat plaatsgevonden omdat door school werd gezegd dat er geen materiaal zou zijn dat er later weer wel bleek te zijn. Pas later is een regelmatig aanbod van leerstof op gang gekomen. Daardoor heeft de jongen onnodig nog meer achterstand heeft opgelopen in een toch al lastige situatie.

De visie van de verweerder

1. Veiligheid

De directeur stelt dat groep 7 geen gemakkelijke groep is met een meer dan gemiddeld aantal zorgleerlingen. Er zitten enkele jongens in de groep, waaronder de zoon, die vaak voor onrust zorgen. Door deze leerlingen in de klas uit elkaar te zetten, is geprobeerd de rust in de groep zo veel mogelijk te waarborgen.

Tot de zomervakantie heeft de directeur geen signalen ontvangen dat er sprake zou zijn van pesten in de desbetreffende groep. Naar aanleiding van het eerste incident hebben de ouders haar wel te kennen gegeven dat hun zoon gepest werd, maar zij ziet dat meer als uit de hand gelopen dollen met elkaar dan als pestgedrag. Bij pesten is steeds hetzelfde kind het slachtoffer terwijl er in dit geval sprake was van drie kinderen, waaronder de zoon, die elkaar steeds opzochten. Dan weer voelde de ene zich slachtoffer, dan weer één van de anderen. Op school was men er niet van op de hoogte dat de jongen geen Ritalin meer slikte. Zij wijt de toename voor de zomervakantie van zijn gedragsproblemen aan het staken van het medicijngebruik.

De directeur stelt verder dat er tot de zomervakantie door de toenmalige groepsleerkracht in de jongenskleedkamer van de gymzaal steeds toezicht is gehouden. Na de zomervakantie was dat niet meer het geval omdat er toen op donderdag een vrouwelijke leerkracht was. Die hield toezicht in de meisjeskleedkamer. Vanaf het eerste incident heeft de directeur ervoor gezorgd dat de klassenassistent toezicht houdt in de jongenskleedkamer. Als er zich incidenten voordoen, is zijn instructie om dat aan de leerkracht te melden zodat die voor een oplossing kan zorgen.

De directeur heeft naar aanleiding van het eerste voorval twee keer met de hele groep gepraat. Een van die keren was de vader daarbij aanwezig. Afgesproken werd om eventuele conflicten zoveel mogelijk met behulp van de leerkrachten op te lossen.

Het tweede incident had niets met toezicht te maken. Het speelde zich af tijdens de door de vakleerkracht gegeven gymles. Kort nadat zij van het voorval hoorde, heeft de directeur telefonisch contact met de ouders gehad. Zij verzocht hen om de jongen weer naar school te sturen, ook al omdat het een week zou duren voor de vakleerkracht weer op school kwam. Zij vond dat de jongen zijn excuses moest aanbieden omdat zij niet tolereert dat leerlingen hun leerkrachten uitschelden. Net zo belangrijk vond de directeur het echter dat het voorval door de betrokkenen besproken kon worden. Zij betreurde het dan ook te vernemen dat de jongen te zeer overstuurd was om naar school te komen. Dat is één van de problemen waarmee men op school steeds werd geconfronteerd: de weigering van de jongen om incidenten te bespreken,

waardoor het niet mogelijk was om in gesprek verbeteringen te bewerkstelligen. Omdat ze niet meer wist hoe ze de situatie tot een goed einde moest brengen, heeft de directeur het probleem in handen van het bevoegd gezag gelegd.

Via het bevoegd gezag is zij op de hoogte gehouden van de stand van zaken en eventuele ontwikkelingen. In afwachting van een oplossing zou de jongen niet naar school komen. Gezien de handelingsverlegenheid waar de school in verkeerde, was de directeur het daarmee eens. Overigens benadrukt zij dat wat haar betreft het aanbieden van excuses op dat moment niet meer gold als voorwaarde voor zijn terugkeer op school. Haar inzet was om in gesprek met alle betrokkenen, te komen tot een oplossing. Dit is door het bevoegd gezag bevestigd. De directeur was verrast dat de jongen zonder nadere afspraken en onaangekondigd, op de eerste dag na de herfstvakantie, weer op school verscheen. Na overleg met het bevoegd gezag heeft zij besloten om hem op de gang te laten werken, zij het dat de deur van het klaslokaal open was en hij met de leerkrachten in contact kon blijven. Ook besloot zij hem niet samen met de andere leerlingen buiten te laten spelen. Ze heeft deze maatregelen getroffen met het oog op zijn veiligheid die zij, ook in de ogen van de ouders, in de normale klassensituatie niet meer kon waarborgen.

2. Aanbod van leerstof

Toen de jongen op school startte, was hij vijf jaar en begon in groep 2. Daarvoor had hij al op twee andere basisscholen gezeten maar vanwege gedragsproblemen was het daar niet goed gegaan. Volgens de directeur is nooit op basis van een valide test vastgesteld dat de jongen hoogbegaafd is.

Uit een afgenomen test bleek dat hij een rekenachterstand van 7 maanden had. In de loop der tijd is dat een achterstand van 18 maanden geworden. Hoewel het daardoor lijkt alsof de achterstand gegroeid is, duidt het op een constante ontwikkeling in die zin dat het gedeelte van de totaal aangeboden stof dat hij onvoldoende beheerst hetzelfde is gebleven. De school heeft er steeds aan getwijfeld of de jongen de achterstand wel in zou kunnen lopen. De overheersende gedachte was dat hij presteerde op het voor hem maximaal haalbare niveau. Handelingsplannen zijn nooit opgesteld omdat de school met individuele leerlijnen werkt: iedere leerling werkt op eigen niveau. Omdat de jongen de rekenmethode moeilijk kon volgen, heeft hij veelvuldig gewerkt met een remediërende methode. Daarover heeft steeds overleg met zijn ouders plaatsgevonden en de directeur heeft tot het indienen van de klacht nooit begrepen dat die ontevreden waren over de gevolgde aanpak. Voor de school stonden overigens de gedragsproblemen veel meer als aandachtspunt vooraan dan de leerproblemen. Nadat de ouders bij de remedial teacher waren geweest om hun zoon te laten testen, heeft overleg tussen hen en de school plaatsgevonden over de te kiezen aanpak. De directeur kon ermee instemmen dat de jongen de opfriscursus onder schooltijd volgde. Per saldo zou hij dan namelijk zeker niet minder rekenonderwijs genieten dan op school. Gedurende de opfriscursus werd op school geen rekenstof aangeboden. Met de overige vakken heeft hij gewoon meegedaan.

Binnen de school bestaat er geen weerstand tegen bemoeienis van door ouders zelf ingeschakelde deskundigen. Het is echter niet gebruikelijk om van school uit contact te leggen met zulke hulpverleners om de werkwijzen op elkaar af te stemmen. Er is door de school dan ook geen contact gelegd met de remedial teacher. Men ging ervan uit dat na de opfriscursus nadere afspraken over het verdere rekenonderwijs gemaakt zouden worden. Voordat er echter een rapportage van de remedial teacher werd ontvangen, ontstonden de grote problemen ten gevolge waarvan de jongen niet meer naar school kwam.

Volgens de directeur is al in de eerste week dat de jongen niet naar school ging huiswerk aangeboden. De bedoeling was dat hij bij het maken daarvan begeleid zou worden door de ouders en dat het huiswerk ter correctie op school zou worden afgegeven. Dit laatste gebeurde

niet en daarom is er ook geen nieuwe leerstof aangeboden. Gaandeweg is er wel werk teruggekomen en is er regelmatig en meer systematisch huiswerk aangeboden en terug ontvangen.

Overwegingen van de Commissie

1. Veiligheid

De directeur heeft de groep waar de jongen in zat beschreven als een onrustige groep met een meer dan gemiddeld aantal zorgleerlingen. Mede ten gevolge van het stoppen met het medicijngebruik was de jongen gevoeliger voor prikkels dan voorheen. Zijn gevoel van veiligheid op school heeft onder druk gestaan doordat hij regelmatig bij incidenten betrokken was. Omdat hij vond dat hij daarvan vaker dan anderen de schuld kreeg, heeft hij zich ook onrechtvaardig behandeld gevoeld.

Ondanks bovenstaande beantwoordt de Commissie de vraag of de directeur voldoende zorg gedragen heeft voor het creëren van een veilige situatie voor de jongen bevestigend. Onvoldoende is vast komen te staan dat er sprake was van pestgedrag, waarvan hij het slachtoffer was. Veeleer lijkt het er op dat zijn gedragsverandering aansluiting bij en dus botsingen met andere (zorg)leerlingen heeft bewerkstelligd. In een toch al onrustige groep zal dat gevolgen hebben gehad voor het veiligheidsgevoel van meer leerlingen dan alleen de jongen.

De directeur heeft in ieder geval tot het incident van begin oktober steeds adequaat gereageerd op de signalen van onrust en onveiligheid. Na een eerder incident in de kleedkamer van het gymlokaal is onmiddellijk gezorgd voor toezicht bij het douchen, ouders zijn betrokken bij het oplossen van problemen en de directeur heeft na vervelende voorvallen gesprekken gevoerd in de groep. De Commissie acht daarom dit onderdeel van de klacht niet gegrond. Het eerste conflict in de gymzaal en de kleedkamer heeft veel commotie teweeggebracht en er uiteindelijk zelfs toe geleid dat de jongen de school niet meer bezoekt. De aanpak van het conflict door de directeur en met name het bevoegd gezag is niet steeds even gelukkig geweest. Het vasthouden aan de eis dat de jongen zijn excuses aan diende te bieden alvorens een terugkeer naar school mogelijk zou zijn, heeft aan andere oplossingen in de weg gestaan. Door de directeur en de vertegenwoordigster van het bevoegd gezag is naar voren gebracht dat deze eis al na een gesprek tussen het bevoegd gezag en de ouders van tafel was. Nergens blijkt echter uit dat dit ook ondubbelzinnig aan de ouders is verteld. Met name blijkt dat niet uit het verslag van het gesprek, dat aan de ouders is toegestuurd. Zeker nu duidelijk was hoeveel moeite de ouders met juist deze voorwaarde hadden, was het aan de directeur en het bevoegd gezag om daarover geen misverstand te laten voortbestaan.

De geschetste gang van zaken rondom het al dan niet aanbieden van excuses heeft verhinderd dat een situatie is ontstaan waarin het conflict door het toepassen van hoor en wederhoor in de richting van een oplossing geleid kon worden. Hoewel strikt genomen niet de verantwoordelijkheid voor het incident zelf bij de jongen is gelegd, is het mogelijk maken van een oplossing wel afhankelijk gesteld van een aan hem gestelde voorwaarde. In die zin is de klacht over de verantwoordelijkheid voor het incident gegrond.

De directeur heeft aangegeven dat zij de jongen na zijn voor haar onverwachte terugkeer (de dag na de herfstvakantie) afgezonderd heeft van de andere leerlingen met het oog op zijn eigen veiligheid. De ouders en de directeur zijn het er over eens dat de grotere conflicten zich tijdens en na de gymlessen voor hebben gedaan. Ook volgens de directeur volstond het in de normale klassensituatie om de onruststokers uit elkaar te zetten. Niet valt dan ook in te zien dat het op de gang apart zetten van de jongen vereist was voor zijn eigen veiligheid. Het is alleszins aannemelijk dat het treffen van deze maatregel juist het tegenovergestelde effect heeft gehad, te weten dat hij zich in zijn geïsoleerde positie zeer onveilig is gaan voelen. De

klacht hierover is dan ook gegrond.

Aangezien zij in deze klachtprocedure als verweerster is aangemerkt, geldt het oordeel van de Commissie over de diverse klachtonderdelen de directie van de school. Er dient echter op gewezen te worden dat de directie vooral op de gegrond beoordeelde klachtonderdelen in nauwe samenspraak met het bevoegd gezag heeft gehandeld. De Commissie heeft met name op grond van het verhandelde ter zitting vast kunnen stellen dat de interventies van het bevoegd gezag de positie van de directie bepaald niet hebben vergemakkelijkt.

2. Aanbod van leerstof

De ouders wijzen er op dat hun zoon een forse rekenachterstand heeft en dat er geen passend aanbod van leerstof heeft plaatsgevonden om deze achterstand weg te werken.

De Commissie stelt voorop dat er tot het tweede incident regelmatig overleg tussen ouders en leerkrachten heeft plaatsgevonden. Ook de directeur was op de hoogte van de ontwikkelingen van de jongen. Tot dan toe had het aanbod van leerstof niet tot verschil van mening geleid en ook over de omvang van de rekenachterstand van de jongen bestond geen verschil van opvatting. Onder die omstandigheden kan niet de conclusie worden getrokken dat het aanbod van leerstof onvoldoende is geweest.

Wel heeft de Commissie met verwondering kennis genomen van de activiteiten van de door de ouders benaderde remedial teacher en de rol die de school daarbij gespeeld heeft. Zeker nu de werkzaamheden van deze remedial teacher ter vervanging dienden van de op school aangeboden rekenstof en bovendien onder schooltijd plaatsvonden, had het op de weg van de school gelegen tenminste overleg te voeren over de inhoud van het aangeboden. Door de regie over dit gedeelte van het aanbod van leerstof uit handen te geven heeft de school onder verantwoordelijkheid van de directie onvoldoende inhoud gegeven aan haar verantwoordelijkheid voor de inhoud van het te verstrekken onderwijs. Over deze gang van zaken zal de Commissie dan ook een aanbeveling aan het bevoegd gezag richten.

Omdat bovenstaande niet leidt tot de conclusie dat de jongen geen passend aanbod van leerstof heeft gekregen is dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Het aanbod van leerstof is, vanaf de dag dat de jongen de school niet meer bezoekt, met enig horten en stoten op gang gekomen. De Commissie kan dat billijken nu deze situatie voor zowel de directeur als voor de ouders ongewoon was. Het is te begrijpen dat de school voor een dergelijke uitzonderlijke situatie niet een kant en klaar plan op de plank heeft liggen. Voor de ouders is de situatie ongewoon omdat zij er niet gewend aan zijn hun kind thuis onderwijsinhoudelijk te instrueren. Hoewel de ouders en de directeur van mening verschillen over het tijdstip, waarop het aanbod van leerstof een meer geregeld verloop heeft gekregen, is de Commissie van oordeel dat het aanbod voldoende geweest is. Zij komt tot dit oordeel nu gebleken is dat er activiteiten zijn ontplooid en dat zich sindsdien alleen maar positieve ontwikkelingen op dit vlak hebben voorgedaan. Dit onderdeel van de klacht is dan ook ongegrond.

3. Ambtshalve

I. In de loop van de behandeling van de klacht heeft de Commissie een brief van de Medezeggenschapsraad van de school ontvangen. Uit die brief bleek dat 'de directie, de leden van de medezeggenschapsraad van de school open en tijdig op de hoogte (heeft) gebracht van een klacht die tegen de directie en tegen personeel van het team is ingediend'. Deze brief is niet aan het dossier toegevoegd en heeft derhalve geen invloed gehad op de oordeelsvorming van de Commissie.

Voorts hebben de ouders op de zitting een exemplaar van de schoolkrant aan de Commissie overhandigd waarin verslag wordt gedaan van een eerdere zitting bij de Landelijke Klachtencommissie.

De Commissie is zich ervan bewust dat op een vrij kleine school en in een kleine gemeenschap gebeurtenissen sneller enige bekendheid zullen krijgen dan elders. Dat geldt temeer voor gebeurtenissen die afwijken van het gangbare. Niettemin is de Commissie van oordeel dat door deze berichtgeving door of onder verantwoordelijkheid van de directie de bepalingen uit de geldende Klachtenregeling, handelend over in acht te nemen vertrouwelijkheid bij de behandeling van een klacht, met voeten zijn getreden. Ook hierover richt de Commissie een aanbeveling aan het bevoegd gezag.

II. Bij de behandeling van de klacht ter zitting hebben de ouders melding gemaakt van de problemen die zij ondervinden bij het zoeken naar een nieuwe school voor de jongen. Voorts bevindt zich in het dossier een brief van het bevoegd gezag aan de ouders, waarin het bevoegd gezag hen adviseert een school voor de jongen te kiezen die niet onder zijn gezag valt. Hoewel het primaat voor het kiezen van een school voor hun kinderen bij de ouders ligt, beveelt de Commissie het bevoegd gezag aan om daar waar mogelijk hulp en bijstand te verlenen aan de ouders bij het vinden van een geschikte school voor de jongen. Ondanks het gebleken gebrek aan vertrouwen van de ouders in dit bevoegd gezag is het denkbaar dat het bevoegd gezag over zodanige contacten in het regionale onderwijsveld beschikt, dat deze de ouders ten nutte kunnen zijn. Voor zover de ouders daarvan gebruik wensen te maken, adviseert de Commissie hen daartoe in de gelegenheid te stellen.

Ter voorlichting aan de ouders merkt de Commissie op dat bovenstaande aanbeveling niet onbegrensd is en dat het bevoegd gezag enkel gehouden is die medewerking te verlenen die in redelijkheid van hem gevergd kan worden. Voorts is het gebruikelijk dat basisscholen informatie met elkaar uitwisselen wanneer een leerling naar een andere school gaat. Gezien het klachtdossier is niet uit te sluiten dat niet alle informatie de ouders welgevallig zal zijn. Zolang de informatieverstrekking echter naar eer en geweten verloopt, zullen zij zich met een nieuwe beoogde school moeten verstaan om hun mening daarover kenbaar te maken.

Conclusie van de Commissie

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot de conclusie dat de klacht:

1. gegrond is op de onderdelen die handelen over het op de gang zetten van de jongen en het bij hem leggen van de verantwoordelijkheid voor de oplossing van het tweede conflict;
2. ongegrond is wat betreft het onvoldoende aanbieden van leerstof en het niet bieden van een veilige omgeving.

Advies van de Commissie

De Commissie adviseert het bevoegd gezag van de basisschool:

1. in samenspraak met de directie en het team van de school beleid te ontwikkelen over de mate waarin en de wijze waarop externe deskundigen die niet door de school zijn aangezocht, betrokken kunnen worden bij het verzorgen van het onderwijsaanbod van de school;
2. te bevorderen dat bij eventuele volgende klachten de vertrouwelijkheid in de zin van de Klachtenregeling in acht genomen wordt;
3. aan de ouders zoveel als mogelijk en door hen gewenst, bijstand te verlenen bij het vinden van een nieuwe school voor hun zoon.